

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 27ης Φεβρουαρίου 2014 *

«Αίτηση αναιρέσεως — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Πρόσβαση στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων — Έγγραφα σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ — Κανονισμοί (ΕΚ) 1/2003 και (ΕΚ) 773/2004 — Άρνηση παροχής προσβάσεως — Εξαιρέσεις σχετικές με την προστασία των δραστηριοτήτων έρευνας, των εμπορικών συμφερόντων και της διαδικασίας λήψης αποφάσεων εκ μέρους των θεσμικών οργάνων — Υποχρέωση του οικείου θεσμικού οργάνου να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση του περιεχομένου των εγγράφων τα οποία αφορά η αίτηση προσβάσεως»

Στην υπόθεση C-365/12 P,

με αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 31 Ιουλίου 2012,

Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον B. Smulders και από τις P. Costa de Oliveira και A. Αντωνιάδη, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

όπου οι λοιποί διάδικοι είναι οι:

EnBW Energie Baden-Württemberg AG, με έδρα την Καρλσρούη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους A. Hahn και A. Bach, Rechtsanwälte,

πρωτοδίκως προσφεύγουσα,

Βασίλειο της Σουηδίας, εκπροσωπούμενο από την C. Meyer-Seitz,

Siemens AG, με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία) και το Μόναχο (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τους I. Brinker, C. Steinle και M. Holm-Hadulla, Rechtsanwälte,

ABB Ltd, με έδρα τη Ζυρίχη (Ελβετία), εκπροσωπούμενη από τον J. Lawrence, solicitor, και από τους H. Bergmann και A. Huttenlauch, Rechtsanwälte,

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. Plešič, πρόεδρο τμήματος, C. G. Fernlund, A. Ó Caoimh (εισηγητή), C. Toader και E. Jarašiūnas, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Cruz Villalón

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

γραμματέας: M. Aleksejev, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 13ης Ιουνίου 2013,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 3ης Οκτωβρίου 2013,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ζητεί την αναίρεση της αποφάσεως την οποία εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 22 Μαΐου 2012, επί της υποθέσεως T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg κατά Επιτροπής (στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), και με την οποία ακύρωσε την απόφαση SG.E.3/MV/psi D (2008) 4931 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2008, περί απορρίψεως της αιτήσεως της EnBW Energie Baden-Württemberg AG (στο εξής: EnBW) να της παρασχεθεί πρόσβαση στον φάκελο της διαδικασίας COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου (στο εξής: επίμαχη απόφαση).

Το νομικό πλαίσιο

- 2 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ L 145, σ. 43), καθορίζονται οι αρχές, οι προϋποθέσεις και τα όρια του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων αυτών.
- 3 Το άρθρο 4 του κανονισμού αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Εξαιρέσεις», ορίζει τα εξής:

«[...]

2. Τα θεσμικά όργανα αρνούνται την πρόσβαση σε ένα έγγραφο, η γνωστοποίηση του οποίου θα έθιγε την προστασία:

- των εμπορικών συμφερόντων ενός συγκεκριμένου φυσικού ή νομικού προσώπου, συμπεριλαμβανομένης της πνευματικής ιδιοκτησίας,
- των δικαστικών διαδικασιών και της παροχής νομικών συμβουλών,
- του σκοπού επιθεώρησης, έρευνας και οικονομικού ελέγχου,

εκτός εάν για τη γνωστοποίηση του εγγράφου υπάρχει [υπέρτερο] δημόσιο συμφέρον.

3. Προκειμένου περί εγγράφου που συντάχθηκε από ένα θεσμικό όργανο για εσωτερική χρήση ή που έχει παραληφθεί από ένα θεσμικό όργανο, και το οποίο σχετίζεται με θέμα επί του οποίου δεν έχει αποφασίσει, το εν λόγω θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν [η] γνωστοποίηση του εγγράφου [δικαιολογείται από υπέρτερο] δημόσιο συμφέρον.

Ένα θεσμικό όργανο αρνείται την πρόσβαση σε έγγραφα που περιέχουν απόψεις για εσωτερική χρήση, ως μέρος συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του σχετικού θεσμικού οργάνου, ακόμη και αφού έχει ληφθεί η απόφαση, εάν η γνωστοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά την οικεία διαδικασία λήψης αποφάσεων, εκτός εάν [η] γνωστοποίηση του εγγράφου [δικαιολογείται από υπέρτερο] δημόσιο συμφέρον.

[...]

6. Εάν μόνον μέρη του ζητούμενου εγγράφου καλύπτονται από οιαδήποτε εξαίρεση, τα υπόλοιπα μέρη του εγγράφου δίδονται στη δημοσιότητα.

7. Οι εξαιρέσεις που περιέχονται στις παραγράφους 1 έως 3 εφαρμόζονται μόνον ενόσω η προστασία δικαιολογείται ως εκ του περιεχομένου του εγγράφου. Οι εξαιρέσεις μπορούν να εφαρμοστούν για μέγιστη περίοδο 30 ετών. Στην περίπτωση εγγράφων που καλύπτονται από τις εξαιρέσεις οι οποίες σχετίζονται με το σεβασμό της ιδιωτικής ζωής ή τα εμπορικά συμφέροντα, και στην περίπτωση ευαίσθητων εγγράφων, οι εξαιρέσεις μπορούν εν ανάγκη να εξακολουθήσουν [να εφαρμόζονται] και μετά την περίοδο αυτή.»

4 Με τα άρθρα 17 έως 22 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 1, σ. 1), καθορίζονται οι εξουσίες έρευνας που διαθέτει η Επιτροπή. Οι εξουσίες αυτές περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τις αιτήσεις παροχής πληροφοριών (άρθρο 18) και τους ελέγχους στις οικείες επιχειρήσεις (άρθρο 20) ή σε άλλους χώρους (άρθρο 21).

5 Το άρθρο 27 του κανονισμού αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Ακρόαση των μερών, των καταγγελλόντων και των λοιπών τρίτων ενδιαφερομένων», ορίζει στην παράγραφο του 2 τα εξής:

«Κατά τη διεξαγωγή της διαδικασίας διασφαλίζονται πλήρως τα δικαιώματα υπεράσπισης των εμπλεκόμενων μερών, τα οποία έχουν το δικαίωμα να [λαμβάνουν] γνώση του φακέλου της Επιτροπής, με την επιφύλαξη του έννομου συμφέροντος των επιχειρήσεων για την προστασία του επιχειρηματικού απόρρητου. Το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο δεν καλύπτει τις εμπιστευτικές πληροφορίες και τα έγγραφα εσωτερικής χρήσης της Επιτροπής ή των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών. Από το δικαίωμα πρόσβασης εξαιρούνται ιδίως η αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών ή μεταξύ των τελευταίων, συμπεριλαμβανομένων των εγγράφων που συντάσσονται κατ' εφαρμογή των άρθρων 11 και 14. Καμία διάταξη της παρούσας παραγράφου δεν εμποδίζει την Επιτροπή να δημοσιοποιεί και να χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που απαιτούνται για να αποδειχθεί μια παράβαση.»

6 Κατά το άρθρο 28 του εν λόγω κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Επαγγελματικό απόρρητο»:

«1. Με την επιφύλαξη της εφαρμογής των άρθρων 12 και 15, οι πληροφορίες που συλλέγονται δυνάμει των άρθρων 17 έως 22 επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν μόνο για το σκοπό για τον οποίο συγκεντρώθηκαν.

2. Με την επιφύλαξη της ανταλλαγής και της χρησιμοποίησης πληροφοριών, οι οποίες προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 11, 12, 14, 15 και 27, η Επιτροπή και οι αρχές ανταγωνισμού των κρατών μελών, οι υπάλληλοί τους, το λοιπό προσωπικό τους και τα άλλα πρόσωπα που εργάζονται υπό την εποπτεία των εν λόγω αρχών, καθώς και οι υπάλληλοι και το λοιπό προσωπικό άλλων αρχών των κρατών μελών οφείλουν να μην δημοσιοποιούν τα στοιχεία που συγκεντρώνουν ή ανταλλάσσουν κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού και τα οποία, ως εκ της φύσεώς τους, καλύπτονται από την υποχρέωση του επαγγελματικού απόρρητου. Η υποχρέωση αυτή ισχύει επίσης για όλους τους αντιπροσώπους και εμπειρογνώμονες των κρατών μελών που συμμετέχουν στις συνεδριάσεις της συμβουλευτικής επιτροπής κατ' εφαρμογή του άρθρου 14.»

- 7 Ο κανονισμός (ΕΚ) 773/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, σχετικά με τη διεξαγωγή από την Επιτροπή των διαδικασιών δυνάμει των άρθρων 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] (ΕΕ L 123, σ. 18), ορίζει στο άρθρο του 6, το οποίο φέρει τον τίτλο «Συμμετοχή των καταγγελλόντων στις διαδικασίες», ότι:

«1. Οσάκις η Επιτροπή προβαίνει σε κοινοποίηση αιτιάσεων σχετικά με υπόθεση για την οποία έχει λάβει καταγγελία, παρέχει στον καταγγέλλοντα αντίγραφο της μη εμπιστευτικής εκδοχής της κοινοποίησης αιτιάσεων και τάσσει προθεσμία εντός της οποίας ο καταγγέλλων μπορεί να γνωστοποιήσει εγγράφως τις απόψεις του.

[...]»

- 8 Το άρθρο 8 του κανονισμού αυτού, το οποίο τιτλοφορείται «Πρόσβαση στα πληροφοριακά στοιχεία», προβλέπει ότι:

«1. Οσάκις η Επιτροπή γνωστοποιεί στον καταγγέλλοντα την πρόθεσή της να απορρίψει καταγγελία δυνάμει του άρθρου 7, παράγραφος 1, ο καταγγέλλων είναι δυνατόν να ζητήσει να του επιτραπεί η πρόσβαση στα έγγραφα στα οποία η Επιτροπή βασίζει την προσωρινή της [εκτίμηση]. Ωστόσο, προς τούτο ο καταγγέλλων δεν είναι δυνατόν να έχει πρόσβαση σε επαγγελματικά μυστικά ή λοιπές εμπιστευτικές πληροφορίες άλλων εμπλεκομένων στη διαδικασία.

2. Τα έγγραφα στα οποία ο καταγγέλλων έχει πρόσβαση στο πλαίσιο των διαδικασιών που διεξάγονται από την Επιτροπή δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ] είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν από τον καταγγέλλοντα μόνο για τους σκοπούς των δικαστικών ή διοικητικών διαδικασιών εφαρμογής αυτών των διατάξεων της Συνθήκης.»

- 9 Το άρθρο 15 του κανονισμού αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Πρόσβαση στον φάκελο υπόθεσης και χρήση των εγγράφων», ορίζει τα εξής:

«1. Εάν της ζητηθεί, η Επιτροπή [παρέχει] στα μέρη προς τα οποία έχει αποσταλεί κοινοποίηση αιτιάσεων πρόσβαση στον φάκελο της υπόθεσης. Η πρόσβαση αυτή [παρέχεται] μετά την αποστολή της κοινοποίησης αιτιάσεων.

2. Το δικαίωμα πρόσβασης στον φάκελο υπόθεσης δεν επεκτείνεται στο επιχειρηματικό απόρρητο, στις πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα και στα [έγγραφα εσωτερικής χρήσης] της Επιτροπής ή των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών. Ακόμη, το εν λόγω δικαίωμα πρόσβασης δεν επεκτείνεται στην αλληλογραφία μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών, ή μεταξύ των αρχών αυτών, εφόσον στον φάκελο της Επιτροπής περιέχεται τέτοια αλληλογραφία.

3. [Καμία] διάταξη του παρόντος κανονισμού δεν εμποδίζει την Επιτροπή να αποκαλύψει ή να κάνει χρήση πληροφοριακών στοιχείων που είναι αναγκαία για την απόδειξη της παράβασης των άρθρων 81 [ΕΚ] ή 82 [ΕΚ].

4. Τα έγγραφα που αποκτώνται μέσω της πρόσβασης στον φάκελο υπόθεσης δυνάμει του παρόντος άρθρου χρησιμοποιούνται μόνο για τους σκοπούς δικαστικής ή διοικητικής διαδικασίας εφαρμογής των άρθρων 81 [ΕΚ] και 82 [ΕΚ].»

- 10 Το άρθρο 16 του ιδίου κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Προσδιορισμός και προστασία των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα», ορίζει στην παράγραφό του 1 τα εξής:

«Η Επιτροπή ούτε κοινοποιεί ούτε καθιστά προσπελάσιμα πληροφοριακά στοιχεία, συμπεριλαμβανόμενων των εγγράφων, ενόσω αυτά περιέχουν επιχειρηματικά απόρρητα ή λοιπές πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα για οποιοδήποτε πρόσωπο.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 11 Η EnBW είναι επιχείρηση διανομής ενέργειας η οποία φρονεί ότι εθίγη από τη λειτουργία συμπράξεως μεταξύ των κατασκευαστών εξοπλισμού μεταγωγής με μόνωση αερίου (στο εξής: EMMA), λόγω της οποίας επιβλήθηκαν κυρώσεις με την απόφαση C(2006) 6762 τελικό της Επιτροπής, της 24ης Ιανουαρίου 2007, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 [ΕΚ] και του άρθρου 53 της Συμφωνίας ΕΟΧ (υπόθεση COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου) (στο εξής: απόφαση EMMA). Μεταξύ των κατασκευαστών αυτών καταλέγονται η Siemens AG (στο εξής: Siemens) και η ABB Ltd (στο εξής: ABB).
- 12 Με την απόφαση EMMA, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι πλείονες επιχειρήσεις είχαν παραβεί το άρθρο 81, παράγραφος 1, ΕΚ και το άρθρο 53 της Συμφωνίας για τον Ευρωπαϊκό Οικονομικό Χώρο, της 2ας Μαΐου 1992 (ΕΕ 1994, L 1, σ. 3), μετέχοντας σε σύμπραξη στην αγορά των EMMA, στο πλαίσιο της οποίας νόθευσαν διαγωνισμούς, καθόρισαν τις τιμές και κατένειμαν έργα και αγορές EMMA στην Ευρώπη. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή επέβαλε στις επιχειρήσεις που μετείχαν στη σύμπραξη αυτή πρόστιμα, το συνολικό ύψος των οποίων ανερχόταν σε 750 εκατομμύρια ευρώ.
- 13 Στις 9 Νοεμβρίου 2007 η EnBW ζήτησε από την Επιτροπή, βάσει του κανονισμού 1049/2001, πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα του φακέλου σχετικά με τη διαδικασία κατά το πέρας της οποίας εκδόθηκε η απόφαση EMMA.
- 14 Κατόπιν συζητήσεων με την Επιτροπή, η EnBW δήλωσε ότι η αίτηση αυτή κατέστη άνευ αντικειμένου, όπως και η επιβεβαιωτική αίτηση της 10ης Δεκεμβρίου 2007, και υπέβαλε, στις 13 Δεκεμβρίου 2007, νέα αίτηση παροχής προσβάσεως στα σχετικά με την επίμαχη υπόθεση έγγραφα. Με τηλεομοιοτυπία της 11ης Ιανουαρίου 2008, η πρωτοδίκως προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι από την αίτησή της εξαιρούνταν τρεις κατηγορίες εγγράφων, συγκεκριμένα δε όλα τα έγγραφα που αφορούσαν αποκλειστικώς τη διάρθρωση των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, όλα τα έγγραφα που αφορούσαν αποκλειστικώς τον προσδιορισμό της ταυτότητας του αποδέκτη της αποφάσεως EMMA και όλα τα έγγραφα που είχαν εξ ολοκλήρου συνταχθεί στην ιαπωνική γλώσσα.
- 15 Στις 16 Ιουνίου 2008, η Επιτροπή απέρριψε την αίτηση αυτή, εκδίδοντας την επίμαχη απόφαση.
- 16 Στο σημείο 2 της αποφάσεως εκείνης, η Επιτροπή κατέταξε τα έγγραφα του επίμαχου φακέλου υποθέσεως στις ακόλουθες πέντε κατηγορίες:
 - 1) έγγραφα προσκομισθέντα στο πλαίσιο αιτήσεως περί μη επιβολής προστίμου ή περί επιείκειας, δηλαδή δηλώσεις των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων και κάθε έγγραφο το οποίο υπέβαλαν αυτές στο πλαίσιο της αιτήσεως περί μη επιβολής προστίμου ή περί επιείκειας (στο εξής: κατηγορία 1)·
 - 2) αιτήσεις παροχής πληροφοριών και απαντήσεις των εμπλεκόμενων μερών στις αιτήσεις αυτές (στο εξής: κατηγορία 2)·
 - 3) έγγραφα που συνελέγησαν κατά τη διάρκεια των ελέγχων, δηλαδή έγγραφα κατασχεθέντα κατά τη διάρκεια επιτόπιων ελέγχων στις εγκαταστάσεις των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων (στο εξής: κατηγορία 3)·
 - 4) κοινοποίηση των αιτιάσεων και απαντήσεις των εμπλεκόμενων (στο εξής: κατηγορία 4)·

5) έγγραφα εσωτερικής χρήσεως:

- έγγραφα σχετικά με τα πραγματικά περιστατικά, δηλαδή, πρώτον, σημειώσεις επί της ουσίας ως προς τα συμπεράσματα που πρέπει να συναχθούν από τις συγκεντρωθείσες αποδείξεις, δεύτερον, αλληλογραφία με άλλες αρχές ανταγωνισμού και, τρίτον, διαβουλεύσεις με άλλες υπηρεσίες της Επιτροπής που παρενέβησαν στην υπόθεση [στο εξής: κατηγορία 5, στοιχείο α']·
- διαδικαστικά έγγραφα, δηλαδή εντολές διεξαγωγής ελέγχου, πρακτικά ελέγχων, εκθέσεις ελέγχων, καταστάσεις των εγγράφων που συνελέγησαν κατά τη διάρκεια των ελέγχων, στοιχεία σχετικά με την κοινοποίηση ορισμένων εγγράφων και σημειώματα για το αρχείο [στο εξής: κατηγορία 5, στοιχείο β']·

- 17 Στο σημείο 3 της επίμαχης αποφάσεως, η Επιτροπή εξέθεσε ότι καθεμία από τις κατηγορίες αυτές ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και ότι τα έγγραφα της κατηγορίας 5, στοιχείο α', ενέπιπταν επίσης στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού αυτού.
- 18 Στο σημείο 4 της αποφάσεως αυτής, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι τα έγγραφα των κατηγοριών 1 έως 4 εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 19 Στο σημείο 5 της εν λόγω αποφάσεως, η Επιτροπή επισήμανε ότι δεν μπορούσε να εντοπίσει καμία ένδειξη περί της υπάρξεως υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος που να δικαιολογεί την πρόσβαση στα έγγραφα τα οποία ζητήθηκαν, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001.
- 20 Τέλος, στο σημείο 6 της ίδιας αποφάσεως, η Επιτροπή αιτιολόγησε την άρνησή της να επιτρέψει μερική πρόσβαση στον επίμαχο φάκελο επικαλούμενη το γεγονός ότι όλα τα έγγραφα που περιλαμβάνονταν σε αυτόν ενέπιπταν στο σύνολό τους, άνευ εξαιρέσεως, στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων του κανονισμού 1049/2001.

Η ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 21 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του τότε Πρωτοδικείου στις 25 Αυγούστου 2008, η EnBW άσκησε προσφυγή με αίτημα την ακύρωση της επίμαχης αποφάσεως. Το Βασίλειο της Σουηδίας παρενέβη υπέρ της τότε προσφεύγουσας, ενώ η Siemens και η ABB παρενέβησαν υπέρ της Επιτροπής.
- 22 Προς στήριξη της προσφυγής της, η EnBW προέβαλε τέσσερις λόγους ακυρώσεως. Ο πρώτος εξ αυτών αντλούνταν από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, ενώ ο τέταρτος λόγος ακυρώσεως από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά το περιεχόμενο της αιτήσεως προσβάσεως.
- 23 Το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, καταρχάς, στις σκέψεις 32 έως 37 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως. Δέχθηκε τον λόγο αυτό, διότι η Επιτροπή είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την ερμηνεία της αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα την οποία είχε υποβάλει η EnBW, κρίνοντας ότι δεν αφορούσε τα έγγραφα του φακέλου που εμπίπτουν στην κατηγορία 5, στοιχείο β'. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 37 και 171 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίμαχη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί καθόσον απέρριπτε το αίτημα παροχής προσβάσεως στα έγγραφα αυτά.

- 24 Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε τον πρώτο λόγο ακυρώσεως. Στο πλαίσιο αυτό, εξέτασε καταρχάς αν πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις απαλλαγής της Επιτροπής, στην επίμαχη απόφαση, από την υποχρέωση συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως.
- 25 Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε συναφώς, στις σκέψεις 54 έως 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, άνευ συγκεκριμένης αναλύσεως εκάστου εγγράφου, να συναγάγει ότι το σύνολο των εγγράφων στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση ενέπιπταν προδήλως στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 26 Επιπλέον, στις σκέψεις 64 έως 110 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι η Επιτροπή μπορούσε να προβεί σε εξέταση ανά κατηγορία μόνον όσον αφορά τα έγγραφα της κατηγορίας 3 προκειμένου να εφαρμόσει την εξαίρεση που αντλείται από την προστασία των σκοπών έρευνας, την οποία προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 111 και 172 της εν λόγω αποφάσεως, έκρινε ότι έπρεπε να ακυρώσει την επίμαχη απόφαση, καθόσον απέρριπτε το αίτημα παροχής προσβάσεως στα έγγραφα των κατηγοριών 1, 2, 4 και 5, στοιχείο α'.
- 27 Στη συνέχεια της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, εξετάζοντας —επαλλήλως όσον αφορά τα έγγραφα των προμνημονευθεισών κατηγοριών— το βάσιμο των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως των οποίων έγινε επίκληση στην επίμαχη απόφαση, δέχθηκε τα τρία σκέλη του πρώτου λόγου ακυρώσεως. Καταρχάς, στις σκέψεις 113 έως 130 και 173 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε το σκέλος του λόγου αυτού, το οποίο αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, περί έρευνας. Εν συνεχεία, στις σκέψεις 131 έως 150 και 174 της αποφάσεως αυτής, εξέτασε και απέρριψε το σκέλος του λόγου αυτού που αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, περί εμπορικών συμφερόντων των οικείων επιχειρήσεων. Τέλος, στις σκέψεις 151 έως 170 και 175 της εν λόγω αποφάσεως, εξέτασε το σκέλος του ιδίου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αντλείται από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του εν λόγω κανονισμού, περί απόψεων [για εσωτερική χρήση], κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 28 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Γενικό Δικαστήριο, χωρίς να εξετάσει τους λοιπούς προβληθέντες λόγους ακυρώσεως, ακύρωσε την επίμαχη απόφαση στο σύνολό της.

Η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου και τα αιτήματα των διαδίκων

- 29 Με διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 19ης Φεβρουαρίου 2013, απορρίφθηκαν οι αιτήσεις παρεμβάσεως προς στήριξη των αιτημάτων της EnBW τις οποίες είχαν υποβάλει οι HUK-Coburg Haftpflicht-Unterstützungs-Kasse kraftfahrender Beamter Deutschlands a. G., LVM Landwirtschaftlicher Versicherungsverein Münster a. G., VHV Allgemeine Versicherung a.G., και Württembergischen Gemeinde-Versicherung a. G., λόγω ελλείψεως εννόμου συμφέροντος των εταιριών αυτών όσον αφορά την επίλυση της διαφοράς.
- 30 Με την αίτησή της αναιρέσεως, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, καθόσον με την απόφαση αυτή το Γενικό Δικαστήριο ακύρωσε την επίμαχη απόφαση·
 - να απορρίψει την προσφυγή ακυρώσεως που ασκήθηκε ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου από την EnBW και να αποφανθεί οριστικώς επί των ζητημάτων που αποτελούν αντικείμενο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως και
 - να καταδικάσει την EnBW στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή σε αμφότερους τους βαθμούς δικαιοδοσίας.

- 31 Η EnBW ζητεί από το Δικαστήριο να απορρίψει την αίτηση αναιρέσεως και να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 32 Η Siemens και η ABB υποστηρίζουν τα αιτήματα της Επιτροπής. Το Βασίλειο της Σουηδίας υποστηρίζει τα αιτήματα της EnBW.

Επί της αιτήσεως αναιρέσεως

- 33 Προς στήριξη της αιτήσεως αναιρέσεως, η Επιτροπή προβάλλει πέντε λόγους. Αυτοί αντλούνται, πρώτον, από το ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε την ανάγκη ομοιόμορφης ερμηνείας του κανονισμού 1049/2001 προκειμένου να διασφαλισθεί πλήρως η αποτελεσματικότητα των διατάξεων που αφορούν άλλους τομείς του δικαίου, δεύτερον, από πλάνη περί το δίκαιο κατά την εξέταση του ζητήματος αν υφίσταται γενικό τεκμήριο εφαρμοζόμενο επί του συνόλου των εγγράφων του φακέλου που αφορά διαδικασία περί συμπράξεων, τρίτον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού, όσον αφορά την εξαίρεση περί προστασίας των σκοπών έρευνας, τέταρτον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του εν λόγω κανονισμού, όσον αφορά την εξαίρεση περί προστασίας των εμπορικών συμφερόντων, και, πέμπτον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του ίδιου κανονισμού, όσον αφορά την εξαίρεση σχετικά με την προστασία της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων από την Επιτροπή.
- 34 Οι λόγοι αυτοί πρέπει να εξετασθούν από κοινού.

Επιχειρήματα των διαδίκων

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως

- 35 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη συναφώς από τις Siemens και ABB, διατείνεται ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση παραβλέπει την ανάγκη ομοιόμορφης ερμηνείας του κανονισμού 1049/2001 και των κανονισμών 1/2003 και 773/2004 όσον αφορά τις συμπράξεις. Το Γενικό Δικαστήριο έλαβε υπόψη αποκλειστικώς την αρχή της συσταλτικής ερμηνείας των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως, δεχόμενο κατά τον τρόπο αυτό ότι ο κανονισμός 1049/2001 κατισχύει των προμνημονευθέντων κανονισμών.
- 36 Η Επιτροπή επισημαίνει ότι είναι σημαντικό να προστατευθούν τόσο η αποστολή να εφαρμόζει το δίκαιο περί συμπράξεων όσο και οι επιχειρήσεις που εμπλέκονται στη διαδικασία. Παρέκκλιση από την προστασία των πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα χωρεί μόνον οσάκις η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά δικαιολογείται από υπέρτερο συμφέρον, όπως είναι ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας των οποίων απολαύουν οι οικείες επιχειρήσεις. Τυχόν ευρεία πρόσβαση στον φάκελο ενέχει τον κίνδυνο καταστρατηγήσεως του καθεστώτος προσβάσεως στον φάκελο το οποίο έχει εφαρμογή επί υποθέσεων συμπράξεων, με ενδεχόμενο να περιορίσουν οι επιχειρήσεις τη συνεργασία τους.
- 37 Κατά την Επιτροπή, η πεπλανημένη ερμηνεία εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου συνάγεται από τις διαπιστώσεις βάσει των οποίων επισημαίνει ότι ο σκοπός του κανονισμού 1049/2001 συνίσταται στη διασφάλιση της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως στα έγγραφα. Η αντίληψη αυτή είναι πεπλανημένη, καθόσον οι διατάξεις του κανονισμού αυτού πρέπει να ερμηνεύονται κατά τρόπο που να διασφαλίζει πάντα την πλήρη εφαρμογή των διαφόρων ρυθμίσεων.
- 38 Η EnBW, υποστηριζόμενη συναφώς από το Βασίλειο της Σουηδίας, διατείνεται ότι ορθώς διαπίστωσε το Γενικό Δικαστήριο ότι οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται συσταλτικώς. Η Επιτροπή επιδιώκει να εισαγάγει στον κανονισμό αυτόν πρόσθετο άγραφο κριτήριο

εξαιρέσεως. Με τον τρόπο αυτό, επιχειρεί να εισαγάγει, βάσει του κανονισμού 1/2003, πλασματική εξαίρεση για όλα τα έγγραφα που σχετίζονται με την έρευνα και να εξαιρέσει το σύνολο της δραστηριότητάς της επί θεμάτων ανταγωνισμού από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1049/2001.

- 39 Κατά την EnBW, η νομολογία που διατυπώθηκε με τις αποφάσεις της 28ης Ιουνίου 2013, C-404/10 P, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, και C-477/10 P, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση. Συγκεκριμένα, οι πράξεις συγκεντρώσεως δεν απαγορεύονται αφεαυτών. Αντιθέτως, η διαδικασία που ακολουθείται βάσει του κανονισμού 1/2003 στρέφεται κατά των επιχειρήσεων που παρέβησαν τα άρθρα 81 ΕΚ και 82 ΕΚ. Η οικειοθελής κοινοποίηση στοιχείων στην Επιτροπή, στο πλαίσιο αιτήσεων περί επιείκειας, σκοπεύει, επομένως, αποκλειστικά στο να μη στοιχειοθετηθεί η ευθύνη των οικείων επιχειρήσεων για παράβαση του δικαίου της Ένωσης. Ουδεμία διάταξη του δικαίου της Ένωσης υποχρεώνει επιχείρηση η οποία παρέβη το δικαίο της Ένωσης να καταγγείλει τη συμπεριφορά αυτή στην Επιτροπή και να παράσχει στοιχεία προκειμένου να αποδειχθεί η εν λόγω παράβαση.
- 40 Η EnBW φρονεί ότι η εκ μέρους της Επιτροπής ερμηνεία δεν είναι συμβατή με το άρθρο 81 ΕΚ. Συγκεκριμένα, η πλήρης αποτελεσματικότητα της διατάξεως αυτής θα ετίθετο εν αμφιβόλῳ εάν κάθε τρίτος στερούνταν της δυνατότητας να ζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας συμπεριφοράς δυνάμενης να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Αγωγή αποζημιώσεως, όμως, μπορεί να ευδοκιμήσει μόνον εφόσον ο ζημιωθείς δύναται να αποδείξει τη φύση και τη σοβαρότητα της ζημίας που υπέστη.

Επί του δευτέρου λόγου αναιρέσεως

- 41 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη συναφώς από τις Siemens και ABB, διατείνεται ότι κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι δεν υφίσταται γενικό τεκμήριο περί της προστασίας της οποίας πρέπει, καταρχήν, να απολαύουν όλα τα έγγραφα του φακέλου της διαδικασίας περί συμπράξεων.
- 42 Κατά την Επιτροπή, κακώς έκρινε συναφώς το Γενικό Δικαστήριο ότι οι διαπιστώσεις στις οποίες προέβη το Δικαστήριο με την απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, C-139/07 P, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau (Συλλογή 2010, σ. I-5885), δεν έχουν εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση, για τον λόγο ότι τα έγγραφα στα οποία είχε ζητηθεί πρόσβαση στο πλαίσιο της υποθέσεως επί της οποίας είχε εκδοθεί η προμνημονευθείσα απόφαση αφορούσαν διαδικασία που δεν είχε ακόμη περατωθεί. Το γεγονός αυτό στερείται παντελώς σημασίας όσον αφορά τον καθορισμό του πεδίου προστασίας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001. Σημασία έχει μόνον η φύση των προστατευόμενων συμφερόντων. Εξάλλου, στις προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, το Δικαστήριο μετέφερε στο μεταξύ το γενικό τεκμήριο αυτό στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων. Οι κανόνες, όμως, περί προσβάσεως στον φάκελο στον τομέα των συμπράξεων είναι ουσιαστικά πανομοιότυποι αυτών που έχουν εφαρμογή στον τομέα του ελέγχου των συγκεντρώσεων.
- 43 Η Επιτροπή φρονεί ότι κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η κατά περίπτωση εκτίμηση την οποία απαιτούν οι περιορισμοί που έχουν εφαρμογή στην περίπτωση των επιχειρήσεων ή των καταγγελλόντων που εμπλέκονται στη διαδικασία αποκλείουν το ενδεχόμενο υπάρξεως γενικού τεκμηρίου. Συγκεκριμένα, τόσο στον τομέα του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων όσο και σε αυτόν του δικαίου του ανταγωνισμού, οι μη εμπλεκόμενοι τρίτοι σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να επικαλεσθούν το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της ακολουθούμενης στον τομέα των συμπράξεων διαδικασίας.
- 44 Η EnBW φρονεί ότι η νομολογία που διατυπώθηκε με την προμνημονευθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau δεν έχει εφαρμογή στην υπό κρίση υπόθεση. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση εκείνη, η διαδικασία επί της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως δεν είχε ακόμη περατωθεί με οριστική απόφαση της Επιτροπής, ενώ εν προκειμένω,

εκδίδοντας την απόφαση με την οποία διαπιστώνεται η ύπαρξη παραβάσεως, η Επιτροπή έλαβε τέτοια οριστική απόφαση. Επιπλέον, η διαδικασία σχετικά με κρατική ενίσχυση δεν στρέφεται κατά επιχειρήσεως, αλλά κατά κράτους μέλους. Τέλος, ούτε το γενικό τεκμήριο το οποίο εξετάζει το Δικαστήριο έχει εν προκειμένω εφαρμογή, διότι η κατάταξη των εγγράφων σε κατηγορίες στην οποία προέβη η Επιτροπή δεν είχε, σε μεγάλο βαθμό, καμία χρησιμότητα για την έκδοση της επίμαχης αποφάσεως.

- 45 Το Βασίλειο της Σουηδίας επισημαίνει ότι, μολονότι η Επιτροπή στηρίζεται σε γενικά τεκμήρια, σε αυτήν απόκειται να διακρίβωθεί σε κάθε περίπτωση αν οι γενικού χαρακτήρα εκτιμήσεις που έχουν συνήθως εφαρμογή στην περίπτωση ορισμένου είδους εγγράφων έχουν πράγματι εφαρμογή σε αυτήν ενός συγκεκριμένου εγγράφου του οποίου ζητείται η δημοσιοποίηση. Θα ήταν πράγματι αδύνατο για τον αιτούντα, ο οποίος ουδόλως γνωρίζει το περιεχόμενο των οικείων εγγράφων, να αποδείξει ότι τυχόν δημοσιοποίηση του εγγράφου δεν δύναται να θίξει νόμιμο συμφέρον.

Επί του τρίτου λόγου αναιρέσεως

- 46 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη συναφώς από τη Siemens και την ABB, διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε το πεδίο εφαρμογής της προστασίας που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, αγνοώντας ότι ο σκοπός έρευνας δεν συνίσταται μόνο στη δέουσα περάτωση κάθε διαδικασίας έρευνας, αλλά και στην αποτελεσματική εφαρμογή του δικαίου του ανταγωνισμού. Το Γενικό Δικαστήριο αγνοούσε, εξάλλου, ότι ήταν αναγκαίο να ερμηνεύει τις διατάξεις περί εξαιρέσεων που περιέχει ο εν λόγω κανονισμός με γνώμονα τις ειδικές διατάξεις που αφορούν άλλους τομείς του δικαίου.
- 47 Η Επιτροπή διατείνεται επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο παρέβλεψε το γεγονός ότι τα έγγραφα που προσκομίζονται στο πλαίσιο αιτήσεως περί επιείκειας πρέπει να τυγχάνουν ιδιαίτερης προστασίας, τούτο δε πέραν κάθε διαδικασίας. Ειδικότερα, το γεγονός ότι οι επιχειρήσεις φοβούνται τη δημοσιοποίηση τέτοιων εγγράφων ενδέχεται να τις καταστήσει λιγότερο πρόθυμες να συνεργάζονται με την Επιτροπή. Καίτοι οι ασκούμενες από ιδιώτες αγωγές αποζημιώσεως συμβάλλουν στην τήρηση του δικαίου του ανταγωνισμού, εντούτοις, το στοιχείο αυτό δεν δικαιολογεί ούτε καθιστά άνευ σημασίας την προσβολή των δημοσίων συμφερόντων. Η ενδεχόμενη χρησιμότητα αυτών των αγωγών εξαρτάται άλλωστε από τη δυνατότητα της Επιτροπής να εντοπίσει παραβάσεις των κανόνων περί ανταγωνισμού.
- 48 Επικουρικώς, η Επιτροπή προσάπτει επίσης στο Γενικό Δικαστήριο ότι αγνόησε την ανάγκη προστασίας των εγγράφων ακόμη και μετά τον χρόνο κατά τον οποίο η εκδοθείσα εκ μέρους της απόφαση καταστεί απρόσβλητη. Συγκεκριμένα, σε περίπτωση ακυρώσεως από το Γενικό Δικαστήριο λόγω διαδικαστικών πλημμελειών, η Επιτροπή μπορεί να κινήσει εκ νέου τη διαδικασία και να αποφανθεί οριστικώς βάσει του φακέλου.
- 49 Η EnBW υποστηρίζει καταρχάς ότι η Επιτροπή δεν διαθέτει καμία εξουσία εκτιμήσεως για να αποφασίσει αν και κατά πόσον οι αιτήσεις παροχής προσβάσεως σε έγγραφα προερχόμενα από αιτηθέντες επιείκεια ενδέχεται να θίξουν την πλήρη αποτελεσματικότητα του προγράμματος επιείκειας.
- 50 Εν συνεχεία, η EnBW διατείνεται ότι η Επιτροπή δεν προέβαλε κανένα στοιχείο δυνάμενο να τεκμηριώσει ή να αποδείξει τους φόβους τους οποίους επικαλείται σχετικά με την ύπαρξη κινδύνου αποθαρρύνσεως της συνεργασίας μαζί της. Στην πραγματικότητα, κάθε αιτών επιείκεια συνυπολογίζει, κατόπιν της αποφάσεως να υποβάλει αίτηση περί επιείκειας, τον συγκεκριμένο κίνδυνο να ασκηθούν εναντίον του αγωγές από όσους ζημίωσε εξαιτίας της εκ μέρους του καταγγελίας. Λαμβανομένου υπόψη του ύψους σε απόλυτους αριθμούς των προστίμων που επιβάλλει η Επιτροπή, το κίνητρο για την ομολογία παραβάσεων είναι τόσο ισχυρό που δεν θίγεται ουσιωδώς από το ενδεχόμενο οι ζημιωθέντες να αποκτήσουν πρόσβαση στον φάκελο.

- 51 Τέλος, η EnBW διατείνεται ότι η ακύρωση αποφάσεως περί επιβολής προστίμου λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ δεν έχει, εν γένει, ως συνέπεια, την κίνηση νέας διαδικασίας, δεδομένου ότι το δικαιοδοτικό όργανο της Ένωσης μπορεί να ακυρώσει, να μειώσει ή να αυξήσει το ύψος του επιβληθέντος προστίμου.

Επί του τετάρτου λόγου αναιρέσεως

- 52 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη συναφώς από τη Siemens και την ABB, διατείνεται ότι κακώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά νόμο τον βαθμό στον οποίο θα έθιγε η πρόσβαση στα συγκεκριμένα έγγραφα τα εμπορικά συμφέροντα των επιχειρήσεων που μετείχαν στη σύμπραξη. Το Γενικό Δικαστήριο δεν έλαβε υπόψη ότι η εισάγουσα εξαίρεση διάταξη περί προστασίας των εμπορικών συμφερόντων και η αντίστοιχη περί προστασίας των σκοπών έρευνας συνδέονται μεταξύ τους αναπόσπαστα, οπότε το γενικό τεκμήριο τυγχάνει ομοίως εφαρμογής και στην περίπτωση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 53 Κατά την Επιτροπή, η έννοια του εμπορικού συμφέροντος πρέπει να ερμηνεύεται λαμβανομένων υπόψη των ειδικών διατάξεων του δικαίου περί συμπράξεων, δηλαδή ευρύτερα απ' ό,τι την ερμήνευσε το Γενικό Δικαστήριο. Πρέπει να ληφθεί υπόψη συναφώς ότι τα διαβιβασθέντα έγγραφα περιέχουν στοιχεία για τις εμπορικές δραστηριότητες των οικείων επιχειρήσεων, στα οποία οι επιχειρήσεις αυτές δεν παρείχαν πρόσβαση με τη μορφή αυτή εκτός της διαδικασίας περί συμπράξεων. Πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι η πρόσβαση στα έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001 καθιστά δυνατό ακόμη και σε μη εμπλεκόμενους τρίτους να συμβουλευθούν έγγραφα στα οποία καμία από τις εμπλεκόμενες στην υπόθεση επιχειρήσεις δεν είχε πρόσβαση στο πλαίσιο της διοικητικής διαδικασίας.
- 54 Η Επιτροπή φρονεί επίσης ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη απαιτώντας συγκεκριμένη εξέταση προκειμένου να αποδειχθεί κατά πόσον οι επίμαχες πληροφορίες εξακολουθούσαν να έχουν εμπιστευτικό χαρακτήρα. Αρκεί το ότι οι επιχειρήσεις υποχρεούνται να της κοινοποιούν ενδεχομένως ευαίσθητα εμπορικά στοιχεία.
- 55 Η EnBW διατείνεται ότι οι επιχειρήσεις που επιθυμούν να κάνουν χρήση του προγράμματος επιείκειας κοινοποιούν οικειοθελώς ευαίσθητα στοιχεία επιβαρυντικού για εκείνες χαρακτήρα. Στο πλαίσιο αυτό, ορθώς έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι τα συμφέροντα των ενδιαφερομένων για μη δημοσιοποίηση δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν κυριολεκτικώς ως εμπορικά συμφέροντα, δεδομένου ότι σκοπός των επιχειρήσεων είναι να αποτραπεί η άσκηση αγωγών αποζημιώσεως ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων.

Επί του πέμπτου λόγου αναιρέσεως

- 56 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη συναφώς από τη Siemens και την ABB, διατείνεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη, μη λαμβάνοντας υπόψη ότι το γενικό τεκμήριο καλύπτει όλα τα εσωτερικής χρήσεως έγγραφα του φακέλου υποθέσεως σχετικής με συμπράξεις, τούτο δε ανεξαρτήτως του χαρακτηρισμού των εγγράφων αυτών ως «εγγράφων που περιέχουν απόψεις», κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.
- 57 Για τον ίδιο ακριβώς λόγο, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, ακόμη κι αν δεχθεί ότι υπέπεσε σε πλάνη κατά την ερμηνεία της αιτήσεως που της υποβλήθηκε, η διαπίστωση αυτή δεν δικαιολογεί την ακυρότητα της επίμαχης αποφάσεως για τον λόγο αυτόν. Τα έγγραφα που εμπίπτουν στην κατηγορία 5, στοιχείο β', είναι έγγραφα εσωτερικής χρήσεως τα οποία, ως εκ της φύσεώς τους, εξαιρούνται από την πρόσβαση στον φάκελο, σύμφωνα με τους ειδικούς κανόνες περί προσβάσεως στον φάκελο, οπότε, ακόμη κι αν τα αφορά η αίτηση αυτή, η απόρριψη του αιτήματος περί παροχής προσβάσεως το οποίο υπέβαλε η EnBW είναι δικαιολογημένη. Ως εκ τούτου, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να απορρίψει τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως ως αλυσιτελή.

- 58 Επικουρικώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν προσδιόρισε κατά πόσον ήταν πεπλανημένη η εκτίμησή της περί εφαρμογής του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001. Κακώς επίσης έκρινε το Γενικό Δικαστήριο ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά το δίκαιο κατά πόσον περιείχαν «απόψεις» τα έγγραφα της κατηγορίας 5, στοιχείο α'. Τέλος, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας ότι η δημοσιοποίηση των επίμαχων εγγράφων δεν θα έθιγε ουσιωδώς τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων.
- 59 Η EnBW διατείνεται ότι το σκεπτικό της προμνημονευθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau δεν μπορεί να τύχει εφαρμογής στην υπό κρίση υπόθεση. Το γενικό τεκμήριο το οποίο μνημονεύεται στην απόφαση εκείνη προϋποθέτει στην πράξη την εκ μέρους της Επιτροπής απόδειξη της συνδρομής των προϋποθέσεων που πρέπει να πληροί εξαίρεση διαλαμβανόμενη στον κανονισμό 1049/2001 ως προς ειδική κατηγορία εγγράφων. Εν προκειμένω, όμως, δεν πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού. Η επίμαχη απόφαση ουδόλως μνημονεύει, εξάλλου, τους λόγους για τους οποίους όλα τα εσωτερικής χρήσεως έγγραφα του οικείου φακέλου περιέχουν απόψεις. Τέλος, η Επιτροπή δεν επιχείρησε καν να αποδείξει ότι η δημοσιοποίηση των οικείων εγγράφων θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους αυτού του θεσμικού οργάνου, καθόσον πρόκειται περί αποφάσεων εκδοθείσας προ πέντε και πλέον ετών.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

- 60 Με τους λόγους αναιρέσεως που προβάλλει, η Επιτροπή προσάπτει κατ' ουσίαν στο Γενικό Δικαστήριο ότι, κατά παράβαση των διατάξεων των κανονισμών 1/2003 και 773/2004 περί προσβάσεως στα έγγραφα που περιλαμβάνονται στον φάκελο διαδικασίας σχετικής με την εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ, απέκλεισε το ενδεχόμενο η Επιτροπή να μπορεί, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη ανάλυση κάθε εγγράφου εντός τέτοιου φακέλου, να κρίνει ότι το σύνολο των εγγράφων αυτών απολαύει γενικού τεκμηρίου περί του ότι τα εν λόγω έγγραφα εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως τις οποίες προβλέπει το άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, που αφορούν, κατ' ουσίαν, την προστασία, αντιστοίχως, των εμπορικών συμφερόντων, των σκοπών έρευνας και της διαδικασίας λήψεως αποφάσεων από την Επιτροπή.
- 61 Καταρχάς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, βάσει του άρθρου 255, παράγραφοι 1 και 2, ΕΚ, κάθε πολίτης της Ένωσης και κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο το οποίο κατοικεί ή έχει την καταστατική έδρα του εντός κράτους μέλους έχει δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με την επιφύλαξη των αρχών και των προϋποθέσεων που καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία η οποία διαλαμβάνεται στο άρθρο 251 ΕΚ. Ο κανονισμός 1049/2001 σκοπεί να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων. Από τον κανονισμό αυτό, ιδίως δε από το άρθρο του 4, το οποίο προβλέπει συναφώς καθεστώς εξαιρέσεων, προκύπτει επίσης ότι αυτό το δικαίωμα προσβάσεως υπόκειται εντούτοις σε ορισμένους περιορισμούς, για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος (βλ. προμνημονευθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 51, απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 2010, C-514/07 P, C-528/07 P και C-532/07 P, Σουηδία κ.λπ. κατά ΑΡΙ και Επιτροπής, Συλλογή 2010, σ. I-8533, σκέψεις 69 και 70, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 111, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 53, καθώς και απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2013, C-514/11, LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 40).
- 62 Βάσει των εξαιρέσεων που επικαλείται η Επιτροπή, συγκεκριμένα δε των εξαιρέσεων που διαλαμβάνονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του ιδίου κανονισμού, τα θεσμικά όργανα δύναται, εξαιρουμένης της περιπτώσεως κατά την οποία υπέρτερο δημόσιο συμφέρον δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του οικείου εγγράφου, να απορρίψουν το αίτημα για την παροχή προσβάσεως σε

έγγραφο, αφενός μεν στην περίπτωση κατά την οποία η δημοσιοποίηση θίγει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων ορισμένου φυσικού ή νομικού προσώπου ή την προστασία των σκοπών επιθεωρήσεως, έρευνας και οικονομικού ελέγχου, αφετέρου δε οσάκις το έγγραφο αυτό περιέχει απόψεις προοριζόμενες για εσωτερική χρήση, στο πλαίσιο συζητήσεων και προκαταρκτικών διαβουλεύσεων εντός του οικείου θεσμικού οργάνου, σε περίπτωση κατά την οποία η δημοσιοποίηση του εγγράφου θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους του θεσμικού οργάνου.

- 63 Ως εκ τούτου, το καθεστώς των εξαιρέσεων που προβλέπεται στο άρθρο 4 στηρίζεται σε στάθμιση των αντιτιθέμενων σε δεδομένη περίπτωση συμφερόντων, δηλαδή, αφενός, των συμφερόντων που θα ικανοποιούνται από τη δημοσιοποίηση των οικείων εγγράφων και, αφετέρου, των συμφερόντων που θα θίγονταν από τη δημοσιοποίηση αυτή. Η απόφαση επί αιτήσεως προσβάσεως σε έγγραφα εξαρτάται από το ζήτημα ποιο είναι το υπέρτερο στη συγκεκριμένη περίπτωση συμφέρον (προμνημονευθείσα απόφαση LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 42).
- 64 Κατά πάγια νομολογία, για να δικαιολογηθεί η άρνηση παροχής προσβάσεως σε έγγραφο του οποίου ζητήθηκε η δημοσιοποίηση, δεν αρκεί, καταρχήν, το έγγραφο αυτό να αφορά δραστηριότητα μνημονευόμενη στο άρθρο 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001. Το οικείο θεσμικό όργανο πρέπει επίσης να εξηγήσει τους λόγους για τους οποίους η πρόσβαση στο εν λόγω έγγραφο μπορεί να θίξει συγκεκριμένα και πραγματικά το προστατευόμενο από την εξαίρεση του άρθρου αυτού συμφέρον (βλ., σχετικώς, απόφαση της 1ης Ιουλίου 2008, C-39/05 P και C-52/05 P, Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, Συλλογή 2008, σ. I-4723, σκέψη 49, και προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 53, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 116, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 57, και LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 44).
- 65 Το Δικαστήριο, πάντως, έχει δεχθεί ότι επιτρέπεται το οικείο θεσμικό όργανο της Ένωσης να στηρίζεται συναφώς σε γενικά τεκμήρια τα οποία ισχύουν για ορισμένες κατηγορίες εγγράφων, δεδομένου ότι παρεμφερείς εκτιμήσεις γενικού χαρακτήρα ενδέχεται να έχουν εφαρμογή επί αιτήσεων δημοσιοποιήσεως που αφορούν έγγραφα της ίδιας φύσεως (βλ., μεταξύ άλλων, προμνημονευθείσες αποφάσεις Σουηδία και Turco κατά Συμβουλίου, σκέψη 50, Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 54, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 116, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 57, απόφαση της 17ης Οκτωβρίου 2013, C-280/11 P, Επιτροπή κατά Access Info Europe, σκέψη 72, και προμνημονευθείσα απόφαση LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 45).
- 66 Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο έχει δεχθεί την ύπαρξη τέτοιων γενικών τεκμηρίων σε τέσσερις περιπτώσεις υποθέσεων, συγκεκριμένα δε όσον αφορά τα έγγραφα του διοικητικού φακέλου που αφορά διαδικασία ελέγχου κρατικών ενισχύσεων (βλ. προμνημονευθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 61), τα έγγραφα που έχουν ανταλλαγή μεταξύ της Επιτροπής και των επιχειρήσεων που προβαίνουν σε κοινοποίηση ή τρίτων στο πλαίσιο διαδικασίας ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως μεταξύ επιχειρήσεων (βλ. προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 123, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 64), τα υπομνήματα που έχει καταθέσει θεσμικό όργανο στο πλαίσιο ένδικης διαδικασίας (βλ. προμνημονευθείσα απόφαση Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, σκέψη 94), και τα έγγραφα που αφορούν εκκρεμούσα διαδικασία λόγω παραβάσεως προ της ασκήσεως προσφυγής (βλ. προμνημονευθείσα απόφαση LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 65).
- 67 Όλες οι ως άνω υποθέσεις χαρακτηρίζονταν από το γεγονός ότι η επίμαχη αίτηση προσβάσεως δεν αφορούσε ένα μόνον έγγραφο, αλλά σύνολο εγγράφων (βλ. προμνημονευθείσα απόφαση LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 47 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 68 Σε αυτές τις περιπτώσεις, η αναγνώριση γενικού τεκμηρίου κατά το οποίο η δημοσιοποίηση εγγράφων ορισμένης φύσεως θα έθιγε, καταρχήν, την προστασία ενός εκ των απαριθμούμενων στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 συμφερόντων καθιστά δυνατό στο οικείο θεσμικό όργανο να εξετάσει αίτηση που αφορά σύνολο εγγράφων και να απαντήσει σε αυτήν αναλόγως (προμνημονευθείσα απόφαση LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 48).
- 69 Μια τέτοια περίπτωση αφορά και η υπό κρίση υπόθεση. Συγκεκριμένα, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 13 και 14 της παρούσας αποφάσεως, η EnBW ζήτησε την πρόσβαση σε γενικώς οριζόμενο σύνολο εγγράφων, το οποίο περιλαμβάνεται στον φάκελο διαδικασίας η οποία περατώθηκε με την έκδοση της αποφάσεως EMMA.
- 70 Εξάλλου, δεν αμφισβητείται στην υπό κρίση υπόθεση ότι, κατά τον χρόνο κατά τον οποίο η EnBW ζήτησε από την Επιτροπή να της παρασχεθεί πρόσβαση σε σύνολο εγγράφων του σχετικού με τη διαδικασία αυτή φακέλου της, εκκρεμούσαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ένδικες προσφυγές με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως EMMA και ότι, όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αυτό εξακολουθούσε να συμβαίνει κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως.
- 71 Με γνώμονα αυτές ακριβώς τις αρχικές εκτιμήσεις πρέπει να εξετασθεί αν, στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κατά την ερμηνεία και εφαρμογή των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, αποκλείοντας την ύπαρξη γενικού τεκμηρίου όπως αυτό που διαλαμβάνεται στις σκέψεις 65 και 66 της παρούσας αποφάσεως, όσον αφορά την αίτηση παροχής προσβάσεως στο σύνολο των εγγράφων που περιλαμβάνει ο επίμαχος φάκελος, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ.

Επί των εξαιρέσεων από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001

– Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 72 Αφού επισήμανε, μεταξύ άλλων στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, καθόσον παρεκκλίνουν από την αρχή της ευρύτερης δυνατής προσβάσεως του κοινού στα έγγραφα, οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα οι οποίες διαλαμβάνονται στο άρθρο 4 του κανονισμού 1049/2001 πρέπει να ερμηνεύονται και να εφαρμόζονται περιοριστικώς, το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, στις σκέψεις 62 και 172 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη ανάλυση ενός εκάστου εγγράφου, να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι το σύνολο των εγγράφων στα οποία ζητήθηκε η πρόσβαση από την EnBW ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, περί προστασίας της έρευνας.
- 73 Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε συναφώς, στη σκέψη 56 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, αποκλειόταν να στηριχθεί σε σκεπτικό ανάλογο αυτού της προμνημονευθείσας αποφάσεως Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, με την οποία είχε κριθεί ότι, προκειμένου περί αιτήσεως παροχής προσβάσεως σε φάκελο υποθέσεως στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων, η ύπαρξη γενικού τεκμηρίου περί του ότι όλα τα έγγραφα στα οποία ζητήθηκε η πρόσβαση εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής εξαιρέσεως μπορούσε να συναχθεί, ιδίως, από τον κανονισμό (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου [88 ΕΚ] (ΕΕ L 83, σ. 1).

- 74 Πρώτον, στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι το καθεστώς που διέπει την πρόσβαση στην περίπτωση συγκεκριμένης διαδικασίας, είτε στον τομέα των κρατικών ενισχύσεων είτε σε αυτόν των συμπράξεων, έχει εφαρμογή μόνον κατά τη διάρκεια της επίμαχης διαδικασίας, χωρίς να πρέπει να ληφθεί υπόψη ενδεχόμενη μεταγενέστερη ακύρωση εκ μέρους των δικαιοδοτικών οργάνων της Ένωσης, στοιχείο που αποκλείει την εφαρμογή του στην υπό κρίση υπόθεση, καθόσον η διαδικασία περατώθηκε με την έκδοση της αποφάσεως ΕΜΜΑ.
- 75 Για τον λόγο αυτό, μολοντί δέχθηκε, στις σκέψεις 78, 92, 109 και 172 της αποφάσεως αυτής, ότι η Επιτροπή μπορεί, καταρχήν, να προβεί σε ανά κατηγορία εξέταση των εγγράφων του φακέλου της υποθέσεως τα οποία εμπίπτουν στην κατηγορία 3, δηλαδή όσα συνελέγησαν κατά τη διάρκεια των επιθεωρήσεων, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 113 έως 130 και 173 της εν λόγω αποφάσεως, απέκλεισε την εφαρμογή, εν προκειμένω, της εξαιρέσεως αυτής στο σύνολο των εγγράφων του επίμαχου φακέλου υποθέσεως.
- 76 Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε, στις σκέψεις 58 έως 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι από τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004 δεν συνάγεται κανένα γενικό τεκμήριο περί απορρίψεως του αιτήματος παροχής προσβάσεως στα έγγραφα, δεδομένου ότι, βάσει των κανονισμών αυτών, το δικαίωμα των επιχειρήσεων τις οποίες αφορά διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ και των καταγγελλόντων να συμβουλευονται ορισμένα έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς οι οποίοι πρέπει να εκτιμώνται κατά περίπτωση.
- 77 Εξάλλου, από τις σκέψεις 131 έως 150 και 174 της εν λόγω αποφάσεως συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο απέκλεισε το ενδεχόμενο εφαρμογής ενός τέτοιου τεκμηρίου στην περίπτωση των εγγράφων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, σχετικά με την προστασία των εμπορικών συμφερόντων. Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 142 και 149 της ίδιας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο προσήψε κατ' ουσίαν στην Επιτροπή ότι, παρά την παλαιότητα της πλειονότητας των εμπορικώς ευαίσθητων πληροφοριών που περιελάμβανε ο φάκελος της υποθέσεως, περιορίσθηκε σε γενικού χαρακτήρα εκτιμήσεις που αφορούσαν το σύνολο των εγγράφων του φακέλου αυτού τα οποία ανήκαν στις κατηγορίες 1 έως 4, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων αυτών, δυνάμενη να καταδείξει τους λόγους για τους οποίους η δημοσιοποίησή τους θα έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των οικείων προσώπων.
- Επί της υπάρξεως γενικού τεκμηρίου περί απορρίψεως του αιτήματος παροχής προσβάσεως στα οικεία έγγραφα
- 78 Στην υπό κρίση υπόθεση δεν αμφισβητείται, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 115 και 136 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα έγγραφα του επίμαχου φακέλου υποθέσεως περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ αφορούν έρευνα, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, και ότι ενδέχεται να περιέχουν ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη περίπτωση, του κανονισμού αυτού.
- 79 Λαμβανομένου υπόψη του σκοπού διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, ο οποίος συνίσταται στο να διακριβωθεί αν σύμπραξη μεταξύ επιχειρήσεων είναι συμβατή με την κοινή αγορά, η Επιτροπή μπορεί πράγματι να συλλέγει στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες, όσον αφορά, μεταξύ άλλων, τις εμπορικές στρατηγικές των εμπλεκόμενων επιχειρήσεων, το ύψος των πωλήσεών τους, τα μερίδιά τους στην αγορά ή τις εμπορικές σχέσεις τους, με συνέπεια η πρόσβαση στα σχετικά με τη διαδικασία αυτή έγγραφα να ενδέχεται να θίξει την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εν λόγω επιχειρήσεων. Ως εκ τούτου, η εξαίρεση περί προστασίας των εμπορικών

συμφερόντων συνδέεται αναπόσπαστα, στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, με την εξαίρεση περί προστασίας των σκοπών έρευνας (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Editions Odile Jacob, σκέψη 115, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 56).

- 80 Το Δικαστήριο, όμως, έχει κρίνει, στην περίπτωση κατά την οποία δέχθηκε την ύπαρξη του μνημονευθέντος στις σκέψεις 65 και 66 της παρούσας αποφάσεως τεκμηρίου, όσον αφορά τις αιτήσεις παροχής προσβάσεως στα έγγραφα που περιέχονται σε φάκελο σχετικό με διαδικασία ελέγχου κρατικών ενισχύσεων ή σε φάκελο σχετικό με διαδικασία ελέγχου πράξεων συγκεντρώσεως, ότι η Επιτροπή μπορεί βασίμως να θεωρήσει ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών θίγει, καταρχήν, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων στις διαδικασίες αυτές επιχειρήσεων και την προστασία των σκοπών έρευνας που σχετίζονται με τις διαδικασίες αυτές, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 (βλ. προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 61, Επιτροπή κατά Editions Odile Jacob, σκέψη 123, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 64).
- 81 Αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 57 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ανάλογο γενικό τεκμήριο ισχύει και προκειμένου περί αιτήσεως παροχής προσβάσεως σε σύνολο εγγράφων που περιλαμβάνονται σε φάκελο σχετικό με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ.
- 82 Βεβαίως, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως και όπως επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο, μεταξύ άλλων, στη σκέψη 41 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ο κανονισμός 1049/2001 σκοπεί να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των οικείων θεσμικών οργάνων.
- 83 Ωστόσο, οι εξαιρέσεις από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, οι οποίες διαλαμβάνονται, ιδίως, στο άρθρο 4 του κανονισμού αυτού, δεν πρέπει, σε περίπτωση κατά την οποία, όπως εν προκειμένω, τα έγγραφα που αφορά η αίτηση προσβάσεως εμπίπτουν σε συγκεκριμένο τομέα του δικαίου της Ένωσης, στην υπό κρίση υπόθεση διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, να ερμηνεύονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι ειδικοί κανόνες που διέπουν την πρόσβαση στα έγγραφα αυτά και οι οποίοι προβλέπονται στην προκειμένη περίπτωση από τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004. Συγκεκριμένα, με τους δύο αυτούς κανονισμούς επιδιώκεται, στον συγκεκριμένο τομέα, η επίτευξη διαφορετικών σκοπών από εκείνους των οποίων η επίτευξη επιδιώκεται με τον κανονισμό 1049/2001, καθόσον σκοπούν να διασφαλισθεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων άμυνας των οποίων απολαύουν τα εμπλεκόμενα μέρη και η επιμελής εξέταση των καταγγελιών, διασφαλιζομένης παράλληλα της τηρήσεως του επαγγελματικού απορρήτου στις διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, και όχι να διευκολυνθεί κατά τον μέγιστο δυνατό βαθμό η άσκηση του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα και η ευρύτερη υιοθέτηση πρακτικών χρηστής διοικήσεως με διασφάλιση της μεγαλύτερης δυνατής διαφάνειας όσον αφορά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους των δημόσιων αρχών, καθώς και τα στοιχεία στα οποία στηρίζονται οι αποφάσεις τους (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Editions Odile Jacob, σκέψη 109, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 51).
- 84 Δεδομένου ότι οι κανονισμοί αυτοί δεν περιλαμβάνουν διάταξη προβλέπουσα ρητώς την υπεροχή του ενός επί του άλλου, πρέπει να διασφαλισθεί η εφαρμογή ενός εκάστου των κανονισμών αυτών κατά τρόπο που να είναι συμβατή με την εφαρμογή του άλλου, καθιστώντας επομένως δυνατή την εφαρμογή τους κατά τρόπο συνεκτικό (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 29ης Ιουνίου 2010, C-28/08 P, Επιτροπή κατά Bavarian Lager, Συλλογή 2010, σ. I-6055, σκέψη 56, και προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Editions Odile Jacob, σκέψη 110, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 52).

- 85 Πλην όμως, αφενός, σύμφωνα με τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, μολονότι ο κανονισμός 1049/2001 σκοπεί να παράσχει στο κοινό το δικαίωμα μιας όσο το δυνατόν ευρύτερης προσβάσεως στα έγγραφα των θεσμικών οργάνων, εντούτοις το δικαίωμα αυτό υπόκειται σε ορισμένους περιορισμούς οι οποίοι δικαιολογούνται για λόγους δημοσίου ή ιδιωτικού συμφέροντος.
- 86 Αφετέρου, τα άρθρα 27, παράγραφος 2, και 28 του κανονισμού 1/2003, καθώς και τα άρθρα 6, 8, 15 και 16 του κανονισμού 773/2004 ρυθμίζουν περιοριστικώς τη χρήση των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, περιορίζοντας την πρόσβαση στον φάκελο στους «εμπλεκόμενους» και στους «καταγγέλλοντες» των οποίων την καταγγελία προτίθεται να απορρίψει η Επιτροπή, υπό τον όρο της μη δημοσιοποίησης στοιχείων που εμπίπτουν στο επιχειρηματικό απόρρητο και άλλων πληροφοριών εμπιστευτικού χαρακτήρα των επιχειρήσεων, καθώς και των εσωτερικών εγγράφων της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών, και εφόσον τα έγγραφα στα οποία επετράπη η πρόσβαση θα χρησιμοποιηθούν αποκλειστικώς για ένδικες ή διοικητικές διαδικασίες με αντικείμενο την εφαρμογή του άρθρου 81 ΕΚ.
- 87 Ως εκ τούτου, όχι μόνον οι εμπλεκόμενοι σε διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ δεν έχουν απεριόριστο δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής, αλλά, επιπλέον, οι τρίτοι, εκτός των καταγγελλόντων, δεν διαθέτουν, στο πλαίσιο τέτοιας διαδικασίας, δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα του φακέλου της Επιτροπής (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 58).
- 88 Τα στοιχεία αυτά πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την ερμηνεία του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, καθώς και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού. Συγκεκριμένα, εάν πρόσωπα, πέραν αυτών που έχουν δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο βάσει των κανονισμών 1/2003 και 773/2004 ή εκείνων που, μολονότι είχαν καταρχήν τέτοιο δικαίωμα, δεν έκαναν χρήση του δικαιώματος αυτού ή δεν τους επετράπη η πρόσβαση, μπορούσαν να αποκτήσουν πρόσβαση στα έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001, θα διακυβευόταν το καθεστώς προσβάσεως στον φάκελο το οποίο θεσπίσθηκε με τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004 (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 58, Σουηδία κ.λπ. κατά ΑΡΙ και Επιτροπής, σκέψη 100, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 122, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 63, και LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 58).
- 89 Βεβαίως, το δικαίωμα προσβάσεως στον φάκελο στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ διακρίνεται, από νομικής απόψεως, από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα βάσει του κανονισμού 1049/2001. Ωστόσο, αμφότερα έχουν ως αποτέλεσμα παρεμφερή κατάσταση από λειτουργικής απόψεως. Συγκεκριμένα, ανεξαρτήτως της νομικής βάσεως στην οποία στηρίζεται, η πρόσβαση στον φάκελο καθιστά δυνατό στους ενδιαφερόμενους να λάβουν γνώση των παρατηρήσεων και των εγγράφων που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις και από τους τρίτους (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 59, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 120, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 61).
- 90 Υπό τις συνθήκες αυτές, τυχόν γενικευμένη πρόσβαση, βάσει του κανονισμού 1049/2001, στα έγγραφα του φακέλου διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την ισορροπία που ο νομοθέτης της Ένωσης θέλησε να διασφαλίσει, με τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004, μεταξύ της υποχρεώσεως των οικείων επιχειρήσεων να γνωστοποιούν στην Επιτροπή ενδεχομένως ευαίσθητες εμπορικές πληροφορίες προκειμένου να της παρασχεθεί η δυνατότητα να διαπιστώσει την ύπαρξη συμπράξεως και να εκτιμήσει αν αυτή η σύμπραξη είναι συμβατή με το εν λόγω άρθρο, αφενός, και της εγγυήσεως ενισχυμένης προστασίας που προσήκει, όσον αφορά το επαγγελματικό και το επιχειρηματικό απόρρητο, στις κατ' αυτόν τον τρόπο διαβιβασθείσες στην Επιτροπή πληροφορίες, αφετέρου (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 121, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 62).

- 91 Πρέπει να επισημανθεί συναφώς ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, η διοικητική δραστηριότητα της Επιτροπής δεν επιτάσσει τόσο ευρεία πρόσβαση στα έγγραφα όσο η νομοθετική δραστηριότητα θεσμικού οργάνου της Ένωσης (βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 60, και Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, σκέψη 77, καθώς και απόφαση της 21ης Ιουλίου 2011, C-506/08 P, Σουηδία κατά MyTravel και Επιτροπής, Συλλογή 2011, σ. I-6237, σκέψη 87).
- 92 Ως εκ τούτου, όσον αφορά τις διαδικασίες εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, γενικό τεκμήριο, όπως το διαλαμβανόμενο στις σκέψεις 65, 66 και 80 της παρούσας αποφάσεως, δύναται να συναχθεί από τις διατάξεις των κανονισμών 1/2003 και 773/2004, με τους οποίους ρυθμίζεται ειδικώς η πρόσβαση σε έγγραφα που περιλαμβάνονται στους σχετικούς με τις διαδικασίες αυτές φακέλους της Επιτροπής (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψεις 55 έως 57, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 117, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 58).
- 93 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, για την εφαρμογή των εξαιρέσεων που προβλέπονται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001, η Επιτροπή δύναται βασίμως να συναγάγει, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση καθενός από τα έγγραφα φακέλου σχετικού με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών θίγει, καταρχήν, την προστασία των εμπορικών συμφερόντων των εμπλεκόμενων σε τέτοια διαδικασία επιχειρήσεων, καθώς και την προστασία των σκοπών της σχετικής με αυτήν έρευνας (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 61, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 123, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 64, και LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 64).
- 94 Εν προκειμένω, συνεπώς, έχοντας ορθώς διαπιστώσει, στις σκέψεις 59 έως 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, βάσει των κανονισμών 1/2003 και 773/2004, το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα φακέλου διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ εξαρτάται από περιοριστικές προϋποθέσεις, ενώ δεν προβλέπεται δικαίωμα προσβάσεως τρίτων στον φάκελο, εκτός των καταγγελλόντων, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο, στις σκέψεις 61, 62, 142 και 149 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να συναγάγει ότι το σύνολο των επίμαχων εγγράφων ενέπιπτε στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- 95 Αντιθέτως προς τα κριθέντα από το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, στερείται συναφώς σημασίας το ότι οι περιορισμοί στο δικαίωμα προσβάσεως τους οποίους προβλέπουν οι κανονισμοί 1/2003 και 773/2004 επιτάσσουν οι ίδιοι κατά περίπτωση εκτίμηση. Αντιθέτως, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο, καθοριστικής σημασίας είναι το ότι οι κανονισμοί αυτοί προβλέπουν αυστηρούς κανόνες όσον αφορά την επεξεργασία των στοιχείων που συνελέγησαν ή αποδείχθηκαν στο πλαίσιο διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 118, και Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 59).
- 96 Εν πάση περιπτώσει, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όσον αφορά, όπως εν προκειμένω, αίτηση προσβάσεως στα έγγραφα την οποία έχει υποβάλει τρίτος που δεν έχει την ιδιότητα του καταγγέλλοντος, βάσει των εν λόγω κανονισμών ουδόλως προβλέπεται δικαίωμα προσβάσεως, οπότε αποκλείεται εντελώς το ενδεχόμενο τέτοιας κατά περίπτωση εκτιμήσεως.
- 97 Αντιθέτως προς ό,τι υποστήριξε η EnBW, στερείται επίσης σημασίας συναφώς ότι τα εμπλεκόμενα μέρη προσκόμισαν οικειοθελώς ορισμένα έγγραφα στην Επιτροπή προκειμένου να μην τους επιβληθεί πρόστιμο ή να μειωθεί το ποσό των επιβληθέντων προστίμων, δεδομένου ότι δεν αμφισβητείται ότι η

πρόσβαση στα έγγραφα αυτά, ανεξαρτήτως αν κοινοποιήθηκαν στο θεσμικό όργανο αυτό οικειοθελώς ή καταναγκαστικά, διέπεται, εν πάση περιπτώσει, αποκλειστικώς από τους κανονισμούς 1/2003 και 773/2004.

- 98 Υπό τις συνθήκες αυτές, έχοντας διαπιστώσει, στη σκέψη 118 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως, εκκρεμούσαν ένδικες προσφυγές κατά της αποφάσεως ΕΜΜΑ, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στη σκέψη 122 της αποφάσεως αυτής, ότι η δημοσιοποίηση των εγγράφων στα οποία ζητήθηκε πρόσβαση δεν μπορούσε να θίξει την προστασία των σκοπών της έρευνας σχετικά με την επίμαχη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ.
- 99 Συγκεκριμένα, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 119 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ περατώνεται με την έκδοση της τελικής αποφάσεως της Επιτροπής, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το ενδεχόμενο μεταγενέστερης ακυρώσεως της από τα δικαιοδοτικά όργανα της Ένωσης. Συγκεκριμένα, βάσει του άρθρου 233 ΕΚ, η ακύρωση τέτοιας αποφάσεως ενδέχεται να οδηγήσει την Επιτροπή σε επανάληψη των δραστηριοτήτων της με σκοπό την έκδοση, εφόσον παρίσταται ανάγκη, νέας αποφάσεως περί εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, κάτι που άλλωστε συνέβη στην υπό κρίση υπόθεση, όσον αφορά δύο από τα εμπλεκόμενα μέρη, όπως επισήμανε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου διαδικασία, και, ως εκ τούτου, να οδηγήσει το θεσμικό όργανο αυτό σε εκ νέου χρήση των στοιχείων του σχετικού με την ακυρωθείσα απόφαση φακέλου ή σε συμπλήρωση του φακέλου αυτού με άλλα στοιχεία κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων που του έχουν ανατεθεί με τον κανονισμό 1/2003. Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι η σχετική με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ έρευνα έχει περατωθεί παρά μόνον όταν η απόφαση που λαμβάνει η Επιτροπή στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής δεν δύναται να προσβληθεί.

– Επί του μαχητού χαρακτήρα του γενικού τεκμηρίου περί αρνήσεως παροχής προσβάσεως στα οικεία έγγραφα

- 100 Πρέπει, πάντως, να επισημανθεί ότι το προαναφερθέν γενικό τεκμήριο δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η δημοσιοποίηση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του τεκμηρίου αυτού και ότι υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά Technische Glaswerke Ilmenau, σκέψη 62, Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 126, Επιτροπή κατά Agrofert Holding, σκέψη 68, και LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 66).
- 101 Αντιθέτως, η απαίτηση να διακριβωθεί αν το επίμαχο γενικό τεκμήριο τυγχάνει πράγματι εφαρμογής δεν πρέπει να ερμηνεύεται υπό την έννοια ότι η Επιτροπή οφείλει να εξετάζει εξατομικευμένα όλα τα έγγραφα στα οποία ζητείται πρόσβαση εν προκειμένω. Μια τέτοια απαίτηση θα καθιστούσε το εν λόγω γενικό τεκμήριο άνευ πρακτικής αποτελεσματικότητας, η οποία συνίσταται ακριβώς στη δυνατότητα της Επιτροπής να δίδει σε αίτηση προσβάσεως σε σύνολο εγγράφων αντιστοίχως συνολική απάντηση (προμνημονευθείσα απόφαση LPN και Φινλανδία κατά Επιτροπής, σκέψη 68).
- 102 Διαπιστώνεται, εν προκειμένω, ότι από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει κανένα στοιχείο δυνάμενο να ανατρέψει το εν λόγω τεκμήριο.
- 103 Βεβαίως, από την απόφαση αυτή, ιδίως δε από τη σκέψη της 1, συνάγεται ότι η EnBW, κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεώς της περί παροχής προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα, είχε κατά τα φαινόμενα την πρόθεση να ζητήσει την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας της συμπράξεως που αποτελεί αντικείμενο της αποφάσεως ΕΜΜΑ.

- ¹⁰⁴ Όπως, όμως, ορθώς επισήμανε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 128 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, οποιοσδήποτε δικαιούται να αξιώσει την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη εξαιτίας παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ. Το δικαίωμα αυτό ενισχύει πράγματι την αποτελεσματικότητα των κανόνων της Ένωσης περί ανταγωνισμού, συμβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτό στη διατήρηση συνθηκών πραγματικού ανταγωνισμού εντός της Ένωσης (βλ., σχετικώς, αποφάσεις της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, C-453/99, *Courage και Crehan*, Συλλογή 2001, σ. I-6297, σκέψεις 26 και 27, της 13ης Ιουλίου 2006, C-295/04 έως C-298/04, *Manfredi* κ.λπ., Συλλογή 2006, σ. I-6619, σκέψη 91, της 14ης Ιουνίου 2011, C-360/09, *Pfleiderer*, Συλλογή 2011, σ. I-5161, σκέψη 28, και της 6ης Ιουνίου 2013, C-536/11, *Donau Chemie* κ.λπ., σκέψη 23).
- ¹⁰⁵ Εντούτοις, εκτιμήσεις τόσο γενικού χαρακτήρα δεν μπορούν αφεαυτών να κατισχύσουν των λόγων στους οποίους στηρίζεται η άρνηση δημοσιοποίησης των οικείων εγγράφων (βλ. σχετικώς, προμνημονευθείσα απόφαση Σουηδία κ.λπ. κατά API και Επιτροπής, σκέψη 158).
- ¹⁰⁶ Συγκεκριμένα, για να διασφαλισθεί η αποτελεσματική προστασία του δικαιώματος σε αποζημίωση του οποίου απολαύει ο αιτών, δεν απαιτείται η κοινοποίηση σε αυτόν κάθε εγγράφου σχετικού με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, για τον λόγο ότι ο αιτών αυτός προτίθεται να ασκήσει αγωγή αποζημιώσεως, δεδομένου ότι είναι ελάχιστα πιθανό να πρέπει η σχετική αγωγή αποζημιώσεως να στηριχθεί στο σύνολο των στοιχείων που περιέχει ο σχετικός με τη διαδικασία αυτή φάκελος (βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα απόφαση *Donau Chemie* κ.λπ., σκέψη 33).
- ¹⁰⁷ Απόκειται, συνεπώς, σε κάθε πρόσωπο το οποίο ζητεί την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω παραβάσεως του άρθρου 81 ΕΚ να αποδείξει ότι είναι αναγκαίο για εκείνο να αποκτήσει πρόσβαση στο ένα ή το άλλο έγγραφο του φακέλου της Επιτροπής, προκειμένου αυτή να δύναται, κατά περίπτωση, να σταθμίσει τα συμφέροντα που δικαιολογούν την κοινοποίηση των εγγράφων αυτών και την προστασία τους, λαμβάνοντας υπόψη όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υποθέσεως (βλ., κατ' αναλογία, προμνημονευθείσες αποφάσεις Επιτροπή κατά *Bavarian Lager*, σκέψεις 77 και 78, και *Donau Chemie* κ.λπ., σκέψεις 30 και 34).
- ¹⁰⁸ Εάν δεν υφίσταται τέτοια ανάγκη, το συμφέρον για την αποκατάσταση της οφειλόμενης σε παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ ζημίας δεν συνιστά υπέρτερο δημόσιο συμφέρον, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, του κανονισμού 1049/2001 (βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα απόφαση Επιτροπή κατά *Agrofert Holding*, σκέψη 86).
- ¹⁰⁹ Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ενέχει πλάνη περί το δίκαιο, ειδικότερα δε στις σκέψεις της 56 έως 63, 118 έως 122 καθώς και 172 και 174, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, χωρίς να υφίσταται κανένα στοιχείο δυνάμενο να ανατρέψει το τεκμήριο περί του οποίου έγινε λόγος στις σκέψεις 92 και 93 της παρούσας αποφάσεως, ότι η Επιτροπή όφειλε να προβεί σε συγκεκριμένο και εξατομικευμένο έλεγχο ενός εκάστου εγγράφου του επίμαχου φακέλου, σχετικού με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ η οποία δεν είχε περατωθεί, για να διακριβώσει αν, λαμβανομένου υπόψη ειδικώς του περιεχομένου του, η δημοσιοποίησή του θα έθιγε την προστασία των εμπορικών συμφερόντων και των σκοπών έρευνας, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001.
- Επί της εξαιρέσεως από το δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001
- ¹¹⁰ Όσον αφορά, πρώτον, τα έγγραφα της κατηγορίας 5, στοιχείο α', του φακέλου σχετικά με την επίμαχη διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, πρέπει να υπομνησθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 151 έως 170 και 175 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αποφάνθηκε ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να κρίνει βασίμως ότι η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά εδύνατο να θίξει σοβαρά την εκ μέρους της διαδικασία λήψεως αποφάσεων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.

- 111 Αφενός, το Γενικό Δικαστήριο, μολονότι έκρινε, στη σκέψη 160 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων που παρέσχε ενώπιόν του η Επιτροπή, ήταν αρκετά πιθανό πολλά έγγραφα της κατηγορίας αυτής να περιέχουν απόψεις, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, αποφάνθηκε, στις σκέψεις 159 και 161 της εν λόγω αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν απέδειξε επαρκώς κατά τον νόμο, στην επίμαχη απόφαση, ότι όλα τα έγγραφα περιείχαν τέτοιες απόψεις.
- 112 Αφετέρου, το Γενικό Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 162 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή έπρεπε να αποδείξει ότι η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά εδύνατο να θίξει κατά τρόπο συγκεκριμένο και ουσιαστικό την εκ μέρους της διαδικασία λήψεως αποφάσεων. Πλην όμως, στη σκέψη 166 της αποφάσεως αυτής, το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η Επιτροπή αρκέστηκε συναφώς να δικαιολογήσει κατά τρόπο γενικό και αόριστο, χωρίς να ληφθεί υπόψη το περιεχόμενο των εν λόγω εγγράφων, ότι η πρόσβαση σε αυτά θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της.
- 113 Όπως διαπιστώθηκε στη σκέψη 70 της παρούσας αποφάσεως, δεν αμφισβητείται στην υπό κρίση υπόθεση ότι, τόσο κατά τον χρόνο υποβολής της αιτήσεως για την παροχή προσβάσεως στα επίμαχα έγγραφα όσο και κατά τον χρόνο εκδόσεως της επίμαχης αποφάσεως, εκκρεμούσαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ένδικες προσφυγές με αίτημα την ακύρωση της αποφάσεως ΕΜΜΑ.
- 114 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεδομένου ότι, όπως επισημάνθηκε στη σκέψη 99 της παρούσας αποφάσεως, η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα, αναλόγως της εκβάσεως αυτών των δικών, να οδηγηθεί σε επανάληψη των δραστηριοτήτων της με σκοπό την έκδοση, ενδεχομένως, νέας αποφάσεως περί εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, πρέπει να γίνει δεκτή η ύπαρξη γενικού τεκμηρίου περί του ότι η υποχρέωση που θα επιβαλλόταν στο εν λόγω θεσμικό όργανο να δημοσιοποιήσει, κατά τη διάρκεια των δικών αυτών, απόψεις κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001 θα έθιγε σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων του θεσμικού οργάνου αυτού (βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα απόφαση Επιτροπή κατά Éditions Odile Jacob, σκέψη 130).
- 115 Συνεπώς, το Γενικό Δικαστήριο, καθόσον διαπίστωσε ότι, λαμβανομένων υπόψη των διευκρινίσεων που παρέσχε ενώπιόν του η Επιτροπή, ήταν «αρκετά πιθανό» πολλά έγγραφα να εμπίπτουν στην κατηγορία 5, στοιχείο α', του επίμαχου φακέλου, δεν μπορούσε, χωρίς να υποπέσει σε πλάνη περί το δίκαιο, να προσάψει στην Επιτροπή ότι δεν απέδειξε το πώς συγκεκριμένα τα έγγραφα αυτά μπορούσαν να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της εξαιρέσεως του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.
- 116 Ακριβώς λόγω του γενικού τεκμηρίου που διαλαμβάνεται στη σκέψη 114 της παρούσας αποφάσεως, δεν είναι δυνατό η Επιτροπή να όφειλε να αποδείξει, στην απόφασή της, ότι κάθε έγγραφο το οποίο αφορούσε η αίτηση περιέχει άποψη κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Καθόσον η Επιτροπή εξέθεσε εν προκειμένω ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου τους λόγους για τους οποίους τα οικεία έγγραφα ανήκαν στην κατηγορία αυτή και το ίδιο το Γενικό Δικαστήριο έκρινε ότι ήταν αρκετά πιθανό να συμβαίνει κάτι τέτοιο, το Γενικό Δικαστήριο έπρεπε να συναγάγει από τα στοιχεία αυτά ότι τα εν λόγω έγγραφα ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του γενικού τεκμηρίου αυτού, οπότε η Επιτροπή απαλλασσόταν από την υποχρέωση να αποδείξει με τρόπο συγκεκριμένο και εξατομικευμένο ότι η πρόσβαση σε αυτά μπορούσε να θίξει σοβαρά τη διαδικασία λήψεως αποφάσεων εκ μέρους της.
- 117 Πρέπει, πάντως, να υπομνησθεί ότι, κατά την υπομνησθείσα στη σκέψη 100 της παρούσας αποφάσεως νομολογία, το προαναφερθέν γενικό τεκμήριο δεν αποκλείει τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι συγκεκριμένο έγγραφο του οποίου ζητείται η δημοσιοποίηση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του τεκμηρίου αυτού ή ότι υφίσταται υπέρτερο δημόσιο συμφέρον που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση του εγγράφου αυτού, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 3, του κανονισμού 1049/2001.
- 118 Επιβάλλεται, ωστόσο, η διαπίστωση ότι από την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει κανένα στοιχείο δυνάμενο να ανατρέψει το τεκμήριο αυτό.

- 119 Εκ των προεκτεθέντων συνάγεται ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, στις σκέψεις 159 έως 166 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, κρίνοντας ότι η Επιτροπή, ελλείψει οποιουδήποτε στοιχείου δυνάμενου να ανατρέψει το εν λόγω τεκμήριο, όφειλε να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση ενός εκάστου εκ των εγγράφων της κατηγορίας 5, στοιχείο α', του επίμαχου φακέλου, σχετικά με διαδικασία εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ η οποία δεν είχε περατωθεί, για να διακριβώσει αν, λαμβανομένου υπόψη ειδικώς του περιεχομένου του, η δημοσιοποίησή του θα έθιγε την προστασία των απόψεων, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 1049/2001.
- 120 Όσον αφορά, δεύτερον, τα έγγραφα που ανήκουν στην κατηγορία 5, στοιχείο β', πρέπει να υπομνησθεί ότι το Γενικό Δικαστήριο, στις σκέψεις 32 έως 37 και 171 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, έκρινε ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον έκρινε ότι η αίτηση παροχής προσβάσεως που υπέβαλε η EnBW δεν αφορούσε τα έγγραφα αυτά. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάνθηκε, ως εκ τούτου, ότι η επίμαχη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί καθόσον απέρριπτε το αίτημα της EnBW να της παρασχεθεί πρόσβαση στα έγγραφα της κατηγορίας αυτής.
- 121 Διαπιστώνεται συναφώς ότι, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, κατά την εκ μέρους του ελεύθερη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η οποία δεν τίθεται εν αμφιβόλω στο πλαίσιο της υπό κρίση αιτήσεως αναιρέσεως, ότι κακώς εκτίμησε η Επιτροπή ότι η αίτηση αυτή προσβάσεως δεν αφορούσε τα έγγραφα της κατηγορίας 5, στοιχείο β', του επίμαχου φακέλου, βασίμως κατά νόμο έκρινε ότι η Επιτροπή υπέπεσε συναφώς σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
- 122 Εντούτοις, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 37 και 171 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν μπορούσε να συναγάγει από τα στοιχεία αυτά ότι, με την επίμαχη απόφαση, η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στα εν λόγω έγγραφα. Καθόσον το Γενικό Δικαστήριο διαπίστωσε ότι η ως άνω αίτηση παροχής προσβάσεως αφορούσε τα εν λόγω έγγραφα, μπορούσε εξ αυτού να συναγάγει μόνον ότι η επίμαχη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί καθόσον, με την απόφαση αυτή, η Επιτροπή παρέλειψε να αποφανθεί επί του συγκεκριμένου μέρους της αιτήσεως.
- 123 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο αποφαινόμενο, στις σκέψεις 37 και 171 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η επίμαχη απόφαση έπρεπε να ακυρωθεί καθόσον με την απόφασή της αυτή η Επιτροπή αρνήθηκε να παράσχει πρόσβαση στα έγγραφα της κατηγορίας 5, στοιχείο β', του οικείου φακέλου.
- 124 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, η υπό κρίση αίτηση αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτή και, ως εκ τούτου, να αναιρεθεί η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 125 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, δεύτερη περίοδος, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Δικαστήριο δύναται, σε περίπτωση αναιρέσεως της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, να αποφανθεί το ίδιο επί της διαφοράς, εφόσον αυτή είναι ώριμη προς εκδίκαση. Τούτο συμβαίνει εν προκειμένω.
- 126 Προς στήριξη της προσφυγής της, η EnBW είχε προβάλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως αντλούμενους, πρώτον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, περί προστασίας των εμπορικών συμφερόντων, των σκοπών έρευνας και των απόψεων που προορίζονται για εσωτερική χρήση, δεύτερον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 2, τελευταίο μέρος της περιόδου, του εν λόγω κανονισμού, περί υπάρξεως υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος που δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των εγγράφων που αφορά η αίτηση, τρίτον, από παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 6, του ιδίου κανονισμού, περί μερικής προσβάσεως στα έγγραφα, και, τέταρτον, από

πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς το περιεχόμενο της αιτήσεως προσβάσεως στα έγγραφα. Επιπλέον, το Βασίλειο της Σουηδίας προέβαλε λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από παράλειψη συγκεκριμένης και εξατομικευμένης εξετάσεως των επίμαχων εγγράφων.

- 127 Όσον αφορά την τελευταία αυτή αιτίαση, καθώς και τον πρώτο και δεύτερο λόγο ακυρώσεως, από τις σκέψεις 60 έως 124 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι, εν προκειμένω, η Επιτροπή είχε τη δυνατότητα, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 2, πρώτη και τρίτη περίπτωση, του κανονισμού 1049/2001 και του άρθρου 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού αυτού, να αρνηθεί την παροχή προσβάσεως σε όλα τα έγγραφα του φακέλου της επίμαχης διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ, χωρίς να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των εγγράφων αυτών.
- 128 Ελλείπει στοιχείων εκ της προσφυγής δυνάμενων να ανατρέψουν τα γενικά τεκμήρια που μνημονεύθηκαν στις σκέψεις 92, 93 και 114 της παρούσας αποφάσεως, η EnBW δεν μπορεί να υποστηρίξει ότι η Επιτροπή έπρεπε να προβεί σε συγκεκριμένη και εξατομικευμένη εξέταση των επίμαχων εγγράφων.
- 129 Αφενός, με την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου ασκηθείσα προσφυγή της, ουδόλως επιχείρησε η EnBW να αποδείξει ότι ορισμένα έγγραφα ατομικώς οριζόμενα, των οποίων είχε ζητηθεί η δημοσιοποίηση, δεν ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής του τεκμηρίου αυτού, αλλά, κατ' ουσίαν, απλώς προσήψε στην Επιτροπή ότι αρνήθηκε την παροχή προσβάσεως σε σύνολο εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελό της, βάσει γενικών και αόριστων εκτιμήσεων, καθώς και υποθέσεων, για τον λόγο ότι, καθόσον ο κανονισμός 1049/2001 σκοπεί να προσδώσει τη μεγαλύτερη δυνατή αποτελεσματικότητα στο δικαίωμα του κοινού για πρόσβαση στα έγγραφα που κατέχουν τα θεσμικά όργανα, η Επιτροπή όφειλε να της παράσχει την πρόσβαση αυτή, άλλως να αποδείξει τον συγκεκριμένο λόγο για τον οποίο ορισμένα έγγραφα, ατομικώς οριζόμενα, ενέπιπταν στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού αυτού.
- 130 Αφετέρου, η EnBW δεν απέδειξε ούτε την ύπαρξη υπέρτερου δημοσίου συμφέροντος δικαιολογούντος τη δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών βάσει του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001.
- 131 Βεβαίως, η EnBW διατείνεται ότι προτίθεται να ασκήσει ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων αγωγή με αίτημα την αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη εξαιτίας της συμπράξεως που αποτελεί αντικείμενο της διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ στο πλαίσιο της οποίας εκδόθηκε η απόφαση EMMA.
- 132 Ωστόσο, ουδόλως απέδειξε η EnBW τον λόγο για τον οποίο η πρόσβαση στο σύνολο των εγγράφων της επίμαχης διαδικασίας ήταν αναγκαία προς τούτο, έτσι ώστε υπέρτερο δημόσιο συμφέρον να δικαιολογεί τη δημοσιοποίηση των εγγράφων αυτών βάσει του άρθρου 4, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 1049/2001. Ειδικότερα, η EnBW απλώς διατείνεται ότι «εξαρτάται επιτακτικά» από την πρόσβαση στα έγγραφα του επίμαχου φακέλου, χωρίς να αποδείξει ότι η πρόσβαση στα έγγραφα αυτά θα της παρείχε τη δυνατότητα να συγκεντρώσει τα απαιτούμενα στοιχεία για να στηρίξει την αξίωσή της αποζημιώσεως, καθόσον δεν είχε καμία άλλη δυνατότητα να συλλέξει αυτά τα αποδεικτικά στοιχεία (βλ., σχετικώς, προμνημονευθείσα απόφαση *Donau Chemie* κ.λπ., σκέψεις 32 και 44).
- 133 Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν οι δύο πρώτοι λόγοι ακυρώσεως που προέβαλε η EnBW, καθώς και ο λόγος που προέβαλε το Βασίλειο της Σουηδίας, ως αβάσιμοι.
- 134 Όσον αφορά τον τρίτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η EnBW, πρέπει να επισημανθεί ότι τα γενικά τεκμήρια που διαλαμβάνονται στις σκέψεις 92, 93 και 114 της παρούσας αποφάσεως συνεπάγονται ότι τα έγγραφα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των τεκμηρίων αυτών εξαιρούνται από την υποχρέωση πλήρους ή μερικής δημοσιοποίησεως του περιεχομένου τους (βλ. προμνημονευθείσα απόφαση Επιτροπή κατά *Éditions Odile Jacob*, σκέψη 133).

- 135 Ως εκ τούτου, στην επίμαχη απόφαση, η Επιτροπή ορθώς αιτιολόγησε την άρνησή της να παράσχει στην EnBW μερική πρόσβαση στον φάκελο προβάλλοντας το γεγονός ότι το σύνολο των εγγράφων που περιλαμβάνονται στον φάκελο αυτό εμπίπτει άνευ ουδεμίας εξαιρέσεως στο πεδίο εφαρμογής των εξαιρέσεων που προβλέπει ο κανονισμός 1049/2001.
- 136 Κατά συνέπεια, ο τρίτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.
- 137 Όσον αφορά τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως που προέβαλε η EnBW, από τις σκέψεις 120 έως 122 της παρούσας αποφάσεως προκύπτει ότι ο λόγος αυτός πρέπει να γίνει δεκτός και ότι, συνεπώς, η επίμαχη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί δεδομένου ότι, σε αυτήν, η Επιτροπή παρέλειψε να αποφανθεί επί της αιτήσεως της EnBW καθόσον αυτή αφορούσε την παροχή προσβάσεως στα έγγραφα της κατηγορίας 5, στοιχείο β', του φακέλου.
- 138 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 127 έως 136 της παρούσας αποφάσεως, η προσφυγή που άσκησε η EnBW ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου πρέπει να απορριφθεί κατά τα λοιπά.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 139 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι βάσιμη και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αποφαινεται επί των δικαστικών εξόδων. Το άρθρο 138 του ιδίου Κανονισμού, το οποίο εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου του 184, παράγραφος 1, ορίζει στην παράγραφό του 3 ότι σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά έξοδά του. Εντούτοις, εάν τούτο δικαιολογείται από τις περιστάσεις της συγκεκριμένης υποθέσεως, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ένας διάδικος φέρει, πέραν των δικαστικών εξόδων του, και μέρος των εξόδων του αντιδίκου.
- 140 Το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη που παρενέβησαν στη δίκη φέρουν τα έξοδά τους. Δυνάμει της παραγράφου 3 του εν λόγω άρθρου 140, το Δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει ότι ο παρεμβαίνων, ακόμα και όταν είναι άλλος από τους αναφερόμενους στις προηγούμενες παραγράφους του εν λόγω άρθρου, φέρει τα δικαστικά έξοδά του.
- 141 Δεδομένου ότι η εκ μέρους της Επιτροπής αίτηση αναιρέσεως έγινε δεκτή, η δε ασκηθείσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προσφυγή της EnBW έγινε εν μέρει δεκτή, πρέπει να αποφασισθεί ότι κάθε διάδικος φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε σε αμφότερου τους βαθμούς δικαιοδοσίας.
- 142 Το Βασίλειο της Σουηδίας, η Siemens και η ABB φέρουν τα έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) **Αναιρεί την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 22ας Μαΐου 2012, επί της υποθέσεως T-344/08, EnBW Energie Baden-Württemberg κατά Επιτροπής.**
- 2) **Ακυρώνει την απόφαση SG.E.3/MV/psi D (2008) 4931 της Επιτροπής, της 16ης Ιουνίου 2008, περί απορρίψεως της αιτήσεως της EnBW Energie Baden-Württemberg AG να της παρασχεθεί πρόσβαση στον φάκελο της διαδικασίας COMP/F/38.899 — Εξοπλισμός μεταγωγής με μόνωση αερίου, καθόσον, στην απόφαση αυτή, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή παρέλειψε να αποφανθεί επί της αιτήσεως της EnBW Energie Baden-Württemberg AG κατά το μέρος που αυτή αφορούσε την παροχή προσβάσεως στα έγγραφα της κατηγορίας 5, στοιχείο β', του φακέλου.**
- 3) **Απορρίπτει την προσφυγή που άσκησε η EnBW Energie Baden-Württemberg AG ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, στο πλαίσιο της υποθέσεως T-344/08, κατά τα λοιπά.**

- 4) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η EnBW Energie Baden-Württemberg AG φέρουν τα έξοδά τους.
- 5) Το Βασίλειο της Σουηδίας, η Siemens AG και η ABB Ltd φέρουν τα έξοδά τους.

(υπογραφές)